

Yaşadıkları küçük Ahmet'e büyük ders olmuştu. **Ailesine haber vermeden, yanında bir büyüğü olmadan evden uzaklaşamaması gerektiğini iyi anlamıştı.**

Hikâyenin tamamı

AHMET'İN YAŞADIĞI KORKU

Küçük Ahmet henüz 8 yaşındaydı. Küçük bir kasabada oturuyordu. Evlerinin etrafında kocaman ağaçlardan oluşan büyük ormanlar vardı. Bu ormanlarda, ailesiyle birçok defa geziye çıkmış, birbirinden güzel piknikler yapmıştı.

Bir kış günüydü: Ahmet elbiselerini, atkısını, eldivenlerini giymişti. Heyecanlıydı, kartopu oynamayalı çokook zaman olmuştu.

Evden çıkmadan önce anneme haber vermeliyim diye düşündü... Fakat nedense buna gerek görmedi; ne de olsa bu ormanlarda çok defa ailesiyle geziye çıkmıştı. Ne olabilirdi ki?

Evden heyecanla çıkan Ahmet, güle oynaya, kartoplarını sağa sola ata ata ormanda dolaşmaya başladı. Etrafta pek az kuş vardı, hayvanların çoğu kış uykusuna çekilmiş, ormanda büyük bir sessizlik vardı...

Ormanda güle oynaya uzun süre giden küçük Ahmet, korkunç bir ses duydu:

- "Uuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu.... UUUuuuuuuuuuuuuuuuuuu...."

Evet, bu sesler kurtlara aitti! Ahmet okadar korkmuş, o kadar korkmuştu ki, olduğu yerden dahi kımıldayamıyordu.

Ya kurtlar gelip ona saldırırsa? Onlara nasıl karşılık verebilirdi ki?

Büyük korkuya kapılan Ahmet bu durumdan nasıl kurtulurum diye düşünmeye başladı...

Aklına ayak izlerini izleyip geri gitmek geldi! Bu çok güzel bir fikirdi. Koşar adımlarla geldiği yoldan geri evine döndü.

Yaşadıkları küçük Ahmet'e büyük ders olmuştu. **Ailesine haber vermeden, yanında bir büyüğü olmadan evden uzaklaşmaması gerektiğini iyi anlamıştı.**